

זמן	שבת	שבת	החג
18:01	17:23	16:07	ירושלים
17:57	17:24	16:22	תל-אביב
17:57	17:22	16:13	חיפה
18:01	17:26	16:26	באר שבע

נדחלי נצח

יו"ל ע"י מוסדות כנסת / כראשות הרב שמואל שטרן שליט"א

דבר ראש הישיבה

יעקב אבינו הובטח שבניו יצאו מהגלות ולא ישקעו במ"ט שערי טומאה
• עשרה בטבת הוא היום בו נקבע האם יבנו את בית המקדש • ביום זה
קובעים בשמים גם לגבי כל הגזירות כנגד הדת והתורה הקדושה

גם במדינה אחרת שייך לשון יראה. ואמר לו אל תירא גו' אנכי ארד עמך מצרימה ואנכי אעלך גם עלה. הבטיחו שלא יניחם להתקלקל לגמרי, ואם יצטרכו יוציאים גם קודם שיושלם הזמן, דנגאלו תוך הזמן, שאם היו שם עוד זמן מה היו משוקעים בטומאה ולא היו ראויים להיגאל לעולם והוציאים באמצע הזמן כדי שיוכלו להיגאל בביאת משיח כשישלימו כל החשבון. וזהו אעלך גם עלה. עכ"ל

מכאן נראה עד כאן ה' אוהב את עמו ישראל, עד שהוא מבטיח ליעקב אבינו שבמדינה ויראה שיבאו ישראל למצב של מ"ט שערי טומאה עד השלב בו יגיעו למצב שלא יגאלו, אזי הוא יבטל את הגלות ויוציאים קודם זמנם.

תפילות כנגד עקירת הדת

השבוע, אם לא נזכה, עתיד להיות צום עשרה בטבת. ידוע שצום זה אילו היה יכול לחול בשבת לא היה נדחה אלא כבוד השבת היה נדחה מפניו ממש כמו ביום כיפור שצמים בשבת. וטעם הדבר, מכיון שאז היה ההתחלה של החורבן וההתחלה היא הנקודה החשובה ביותר.

ומכאן נלמד על המעלה של ההתחלה של כל דבר, כי כל דבר שמתחילים אותו בצורה טובה ממשיכים אותו בצורה טובה, ואם לא אזי גם ההמשך לא טוב, ולכן יש משמעות גדולה להתחלת החורבן, כי אילו לא היה את ההתחלה של החורבן והמצור, אזי גם ההמשך לא היה מגיע.

החתם סופר אומר שבעשרה בטבת בכל שנה מחדש נקבע בשמים אם לבנות את בית המקדש, ולכן אילו היה חל עשרה בטבת בשבת היו צמים בשבת, כי זהו יום גדול במיוחד בו נקבע כל העתיד הרוחני.

עלינו לנצל את היום הזה לתפילות כנגד הגזירות על הדת, כי כשם שנקבע ביום זה האם יבנה בית המקדש, כך כל עניני החרבת הדת אותם מנסים כל העת לעשות כאן במדינה, נקבעים ביום הזה, ובשמים מחליטים האם חלילה יצליחו הרשעים במזימתם אם לא.

נשתדל לנצל את היום הזה לתפילות כנגד הגזירות ונזכה בעזרת ה' לראות בבניין בית המקדש במהרה בימינו אמן.

נאמר בפסוק: "ויאמר אלקים לישראל במראת הלילה ויאמר יעקב יעקב ויאמר הנני: ויאמר אנכי האל אלקי אביך אל תירא מרדה מצרימה כי לגוי גדול אשימך שם: אנכי ארד עמך מצרימה ואנכי אעלך גם עלה ויוסף ישית ידו על עיניך.

על הפסוק זה כתב כתב הבית הלוי לפרש וזה לשונו: "כוונת הכתוב דכאן באה לו ההבטחה הגדולה שבכל ההבטחות, שיהיה נקרא שמו על ישראל. והכוונה בזה דלעולם לא יפרסם שם כבודו בעולם ע"י מעשה היוצא חוץ מדרך הטבע רק באמצעות צורך ישועתו של ישראל, וע"י ישועת ישראל יתפרסם שם כבודו בכל העולם. ובכל מעשה ובכל זמן שיהיו ישראל בשפלות חלילה ממילא יהיה גם כבודו בהסתר ובהעלם, וזה שאמר לו אנכי ארד עמך מצרימה, דכל זמן שאתה תהיה בירידה גם כבודי אינו נגלה בעולם, וזהו שנקרא בדרך משל שירד עמו למצרים" עכ"ל.

אהבתי אתכם

עוד כתב שם בהמשך דבריו: יש להבין כפל הדברים אעלך גם עלה.

ויש לומר דיעקב הבין וידע דיירידתו למצרים זו היא ההתחלה של הגלות שנגזר על בניו בברית בין הבתרים והיו זרעו נצרכים להיות במצרים ארבע מאות שנה בשיעבוד וע"כ נתיירא מאד מיירידתו, דאף על גב דעיקר עניין של הגלות היה מוכרח ויעקב קבלו על עצמו באהבה בעת שקנה הבכורה מעשו להיות הוא העומד במקומו שהוא יהיה הבכור ויחול עליו כל חוב השיעבוד והגלות כדי שעל ידי כך יזכה אח"כ בברכות אברהם ובארץ ישראל ובבית המקדש, מ"מ סבור היה שיהיה הגלות במדינה אחרת לא במצרים רבת הטומאה ומלאה גלולים עד שקראה הכתוב (פ' מקץ) ערוות הארץ, וכיון שנתנדוד לו שיהיה הגלות במצרים נתיירא שמה לא יוכלו בניו להיות במצרים כל כך שנים בשיעבוד ויישארו בקדושתן ואולי חלילה ישתקעו בטומאתן של מצרים עד ששוב לא יהיו ראויים להיגאל כלל לעולם.

וזה שאמר לו הקב"ה אל תירא מרדה מצרימה, דלשון יראה נופל על דבר שהוא ספק אבל דבר שהוא בהכרח אינו נופל בו לשון יראה רק לשון דאגה, ועל עיקר הגלות לא שייך יראה ורק על המקום שיהיה הגלות דיכול להיות

גם לך מגיע נחת מהילדים!

כילד מקווים לראות נחת מהילדים ויודעים שההשתדלות הטובה ביותר היא תפילות

בחוברת תפילות לחינוך ילדים תמצאו עשרות תפילות קצרות בכל הנושאים החשובים בכדי לזכות לילדים טובים. התפילות נכתבו מתמצית ליבו הרחב והרוחם של הרב שמואל שטרן שליט"א

ביתן להשיג בטלפון 02-6289761

עיגולים ויושר

השבוע נעסוק בסוגיא חדשה היא סוגיית העיגולים והיושר - רבותינו מאריכים רבות על כך שיש לי ספירות בדרך ישר ו' ספירות בדרך עיגולים - רבינו ותלמידו מוהר"ם מבארים בכמה מקומות על מדרגת העיגולים כיצד על ידה עובדים את ה' - כיצד העיגולים מגלים את האמונה של הבורא - איך היושר והעיגולים משלימים זה את זה בבחינת 'שכל' ואמונה' - העיגולים בבחינת צמצום השכל והיושר בבחינת המשכת השכל - ואיך משיגים את האלוקות מכוח מדרגת העיגולים

העיגולים זו בחינת אמונה

שהוא בחינת עגולים, בחינת אמונה.

(ליקוטי מוהר"ן - מהדורא קמא סימן ז)

כי חכמה ותתא ה'נ"ל היא בחינת אמונה, שהיא בחינת עגולים, בחינת ואמונתך סביבותיך.

(ליקוטי הלכות יו"ד - הלכות ביצים הלכה ג)

שלמות האמונה על ידי עיגולים ויושר בחינת כד וחד, בחינת שכל ואמונה

כד וחד, זה בחינת עגולים וישר, הינו אמונה ושכל כנ"ל. ועל כן שני ראשיה כדון או שני ראשיה חדין, הוא בודאי סימן טמאה, כי שני ראשיה כדון, זה בחינת אמונות כוזביות, שהוא כסילות לגמרי בלי שום שכל. ושני ראשיה חדין, זה בחינת שכל לבד, בלי אמונה ושני בחינות אלו הם סימן טמאה, כי עקר שלמות הקדושה הוא על ידי אמונה ושכל, דהינו אמונה דקדושה אמונת ישראל. ואמונה ושכל זה בחינת כד וחד. ואפלו באמונה ושכל צריכין להבחין בין טהור לטמא. כי יש אמונות כוזביות שמראין גם כן איזה סבא מוטעית של שטות לאמונתם, ועל כן אפלו כשראשו אחד כד וראשו אחד חד, אף על פי כן אי אפשר לסמך על זה לבד עד שישמע מפי נאמן שהם מעוף פלוני וטהור הוא. (כמבאר ב"שלחן ערוך"), כי אי אפשר לסמך על הבנת עצמו כלל, ואנו צריכין להשליך שכלנו לגמרי ולסמך רק על קבלתנו מפי חכמים אמתיים דקדושה, וכאשר קבלנו מאבותינו הקדושים וכו'.

השגת האלוקות היא רק על ידי יושר ועיגולים

זה בחינת אור הישר בחינת ישובי ישראל את פניה. 'ישרים' דיקא בחינת אור הישר. וזה בחינת ראשו אחד כד וראשו אחד חד, שהיא בחינת עגולים וישר. וכל זה הוא בבחינת מלכות חכמה ותתא ה'נ"ל, שהיא בחינת

ביצה, בחינת שעורא דאתון דאורייתא, בחינת אתרוג שהוא מלכות וכו' ששעורו בכביצה וכו' כנ"ל, כי מלכות חכמה ותתא ה'נ"ל היא בחינת השגת אלקות כנ"ל, והשגות אלקות אי אפשר להשיג כי אם על ידי שתי הבחינות הנ"ל, שהם עגולים וישר, כי על ידי זה עקר השגתו יתברר, כי תחלת הצמצום הוא בחינת עגולים, כי היה בלתי אפשר להשיגו כלל, כי אור השגתו היה אין סוף וכו', והצרה, כביכול, לצמצם אורו לצדדן.

(ליקוטי הלכות יו"ד - הלכות ביצים הלכה ג)

העיגולים בחינת צמצום השכל והאור הישר בחינת המשכת השכל

ונעשה בחינת חלל הפנוי שהוא בחינת עגולים ובתוף החלל הזה המשיך לתוכו, כביכול, אור הישר שהוא בחינת אור השכל הנמשך מאור הפנים, כי הצמצום הוא בחינת צמצום השכל, שזה בחינת חלל הפנוי, שהוא כביכול פנוי מאורו, דהינו מהשכל על ידי הצמצום. ואחר כך המשיך לשם אור הישר שהוא בחינת השכל וכו' כנ"ל. וכל זה היה בעת בריאת העולמות (כמבאר כל זה בעץ חיים בתחלתו). וכן בכל עולם ועולם ובכל השגה והשגה יש בחינה זו. וזה עקר האמונות והחכמה של צדיק הדור האמתי שהוא בחינת המלמד הנ"ל שיקול להכניס השגות אלקות אפלו לבני אדם קטנים במעלה. כי השגתו אי אפשר להשיג כי אם על ידי צמצומים רבים. וכמו שבבעת בריאת העולמות היו צמצומים הנ"ל, כמו כן אצל כל השגה והשגה, כי אצל כל אחד ואחד מה שנועלם ונסתר ממנו הוא בבחינת אין סוף ואי אפשר לו להשיג זאת מחמת רבוי האור וצריכין לזה רבי גדול מאד מאד שיקול לצמצם האור, ואחר כך להמשיך לו האור בהדרגה.

(ליקוטי הלכות יו"ד - הלכות ביצים הלכה ג)

ודע כי יש בזה האצילות מיני עולמות לאין קץ ואין עתה ביאורם אבל נתחיל עתה לברר עוד פרט אחד הכולל כל מציאות החלל הזה וממנו מתפשטים כל העולמות כמ"ש בע"ה והוא בחי' מציאות א"ק לכל הקדומים הנז' בס' הזוהר ותיקונים ואחריו נמשך סדר כל המדרגות כולם. דע כי בזה החלל נאצל א"ק לכל הקדומים ויש בו מציאות י"ס והם ממלאין כל החלל הזה אמנם בתחלה יצאו י"ס דרך עגול אלו תוך אלו ואח"כ בתוך העיגולים נמשך דרך יושר כציור אדם א' באורך כל העגולים הנ"ל בציור הזה ואין אנו עסוקים כלל בבחי' עגולים רק בבחי' יושר לבד.

(עץ חיים שער אענף ב)

כולל יום שישי

מידי שבוע לקראת שבת קודש למעלה מ- 100 אברכים שוקדים על לימוד התורה במסירות נפש ומקבלים סל מזון הכולל בשר, דגים, יין, ושאר ירקות ומוצרים
אנא השתתפו בהוצאות הגדולות (ניתן לעזור גם במוצרים העד"ה)

לתרומות: 053-31-25231

המענה האמיתי
אל מול
ניסיונות הדור

מחיר
דאית שמים
לילדים ולמשפחה

מגזין שמחה
לילדים צבעוני
ממיר ומרתק

המגזין שכל המשפחה מחכה לו

במגזין ניצוצות ובחוברת הילדים שמחה'לה, היוצאים לאור מדי חודש, תמצאו סיפורים חסידיים ותוכן מרתק לכל המשפחה

הצטרפות: מוקד מנייה
02-623-1218

3 חודשים ראשוניים ב-99 ש"ח לכל חודש!

מבצע מיוחד למצטרפים!
חודש ראשון ב-1 כלכלי!

בניה אני מבקש

למ"ט שערי טומאה. כשיעקב רואה את זה הוא רוצה לתת להם את הכוח לעמוד באותה גלות ולהתגבר על ניסיונות הטומאה שעתידיים לסובב אותם מכל עבר, ולכן הוא קורא קריאת שמע.

קריאת שמע עניינה קבלת עול מלכות שמים. הדרך להינצל מכל הניסיונות ולהגביר את הקדושה בעולם היא על ידי קבלת עול מלכות שמים.

יעקב יודע את זה ולכן ברגע המרגש ביותר בו הוא נפגש עם בנו הוא קורא קריאת שמע, וזאת בכדי להגביר את כוח הקדושה בעולם ולתת לבניו את האפשרות להתגבר על הניסיונות השונים.

ת הבכי אנחנו מכירים מחיי היום יום. הדבר הראשון שהאדם עושה כאשר הוא נולד זה לבכות. כל תינוק קטן בוכה מיד בלידתו וזה סימן החיות שלו.

בהמשך הבכי הולך ומלווה את חייהם של כולם, אמנם אצל ילדים הבכי מצוי יותר וככל שהולכים וגדלים הבכי פוחת, אך לעולם הוא לא עוזב אותנו, וגם אנשים מבוגרים ממשיכים כל חייהם לבכות בזמנים ובעתים שונים.

הבכי במובן החיצוני נראה כדבר שלילי ביותר, מצווה גדולה להיות בשמחה והכי טוב היה שלא לבכות

קדושת העיניים

כשאדם בוכה בדרך של קדושה מתוך תפילה וקבלת עול מלכות שמים, הוא גורם על ידי דמעותיו לגרש את המרה השחורה המביאה את כל הניסיונות השונים, ובכך הוא מגביר את הקדושה בעולם ומנצח את כל המ"ט שערי טומאה.

מנגד, יוסף עומד מול אביו ורואה אותו קורא קריאת שמע, אולם יוסף יודע שאין די בזאת, יוסף שנמצא כבר שנים רבות במצרים מכיר מקרוב את המקום ורק הוא יודע עד כמה טומאת מצרים נוראה, והוא יודע שאין בכוח קבלת עול מלכות שמים בלבד בכדי להינצל מהטומאה הנוראה, ולכן הוא פורץ בבכי.

הבכי של יוסף מלמד אותנו שבכוח הדמעות לעזור לאדם להינצל מכל ניסיונות הטומאה.

כשאדם בוכה בדרך של קדושה מתוך תפילה וקבלת עול מלכות שמים, הוא גורם על ידי דמעותיו לגרש את המרה השחורה המביאה את כל הניסיונות השונים, ובכך הוא מגביר את הקדושה בעולם ומנצח את כל המ"ט שערי טומאה.

מבכיו של יוסף נלמד אנו לבכות בתפילה ובעת קריאת שמע, לבכות ולהתחנן לה' שיצילנו מכל ניסיון וכך נזכה לכנוס בשערי הקדושה.

(ליקוטי הלכות קריאת שמע ד טו)

כלל, מקסימום לבכות על חורבן הבית וגם זה נובע רק מהחיסרון שלנו שאין לנו בית המקדש.

אולם זו טעות! לבכי יש מקום מיוחד בעבודת ה', כן, לדמעות שלנו יש עבודה רצינית של הקדושה, לאו דווקא כלפי בניה על חורבן הבית, אלא גם על בניה תמידית בחיי היום יום.

ר' נתן מגלה לנו שהדרך להתגבר על כל ניסיונות הקדושה העוברים על כל אחד מידי יום, היא על ידי הבכי, בכוח הבכי לעזור לאדם להתגבר על הניסיונות והבלבולים השונים הקורצים מכל עבר.

כשיוסף נפגש עם יעקב הוא פורץ בבכי, מנגד, יעקב באותה העת היה עסוק בקריאת שמע.

ר' נתן אומר, שבאמת שניהם הן יוסף והן יעקב עסקו בעבודת ה'.

כשיעקב יורד למצרים הוא יודע ברוח קודשו שהוא נמצא בתהליך של ירידה העתידי להסתיים בגלות מרה לבניו, גלות בה ירדו צאצאיו וילכו מדחי לדחי עד שיגיעו

אם אתה מחפש את האור הפנימי בעבודת ה', משמעות לחיים וקרבת ה' - מקומך איתנו!

לפרטים: 052-767-9638

ישיבה לבעלי תשובה 'נחלי נחמה' הממוקמת בלב האזורים החרדים בירושלים

מחפש את האור?

סביבה חמה ומקרבת

תנאי פנימיה מלאים

התחזקות והרבה שמחה

הלכות והליכות הבית היהודי

לימוד פרטי בליווי ראש הישיבה שלי"מ"א

שיעורים קבוצתיים בגמרא וחסידות

חבש כובע ישועה לראשו

מאה שמונים ואחת שנים לפטירתו של התלמיד הגדול ר' נתן מברסלב זיע"א • י' טבת תר"ה - תשפ"ו

חדשה, לעמוד בכניסה לקלויז ולמנוע מהבאים להיכנס פנימה, וזאת על ידי זריקת אבנים על הנכנסים והיוצאים. מתחילה זרקו גם על החלונות, אולם יושבי הקלויז שכבר היו בפנים סגרו את החלונות והגיפו את התריסים, אז פנו אותם מסכנים לכניסה לקלויז ועמדו הכן מזמנים לזרוק אבנים על כל הנכנס וכל היוצא. כך עמד הקלויז במצור למשך כל תפילת ראש השנה.

בפנים, בין המתפללים היה גם התלמיד הגדול ר' נתן מברסלב. כשהתחיל את התפילה שקע בדבוקות פשוטה בבורא עולם, התנתק לגמרי מהבלי העולם הזה, וכך גם לא ידע כלל וכלל מכל הקורה סביבותיו, לא מהאבנים, לא מהסגר על הקלויז, ואפילו את סיבת חשיכת הקלויז לא טרח לבדוק, עבורו היום הגדול והמיוחד במחיצת רבו שרוחו ונשמתו שורה במקום, היה הדבר הגדול מכל אותו צריך לצלל עד תום.

שעת התפילה נגמרה אך מתפללי הקלויז לא העזו להוציא את אפם החוצה, החשש מפני המתנגדים גרם להם להישאר בפנים ולהמתין לרובם ר' נתן מברסלב שיסיים את תפילתו הארוכה ויורה להם כיצד לנהוג.

סיים ר' נתן את תפילתו, שהה מעט כמנהג החסידים הראשונים, הרים את פניו ולהפתעתו נתקל בכל המתפללים העומדים וממתנים על מקומותיהם וזאת למרות שהתפילה תמה מכבר.

"מה לכם עומדים כאן, מפני מה אין אתם הולכים לאכול את סעודת החג כדברי הנביא שאמר 'אלכו

ממתקים ושתו משמנים'?" פנה אליהם ר' נתן בשאלה. "מתנגדים", השיבו מספר מתפללים בקול מופחד, "הם עומדים בחוץ ופוגעים בכל היוצא או הנכנס למקום. הרהר ר' נתן לרגע בדבריהם וכעבור רגע התאזר בעוז ותעצומות ושלחת של אש עלתה על פניו. הוא הוציא מכיסו את השטריימל הקדוש של ר' נחמן אותו היה מחזיק קבוע בכיסו בעת הימים הנוראים, חבשו לראשונה על ראשו ופנה לעבר הכניסה לקלויז כשעיניו כל המתפללים נשואות בחשש לראות מה יעשה לו.

ויהי אך יצא ר' נתן מהקלויז כשמבט של אש על פניו והשטריימל הקדוש לראשו, הביטו בו המתנגדים ונמלטו בבהלה מהמקום.

כל החסידים שהמתינו בפנים יצאו ושוב לבתיהם לאכול את סעודת החג.

הייתה זו הפעם היחידה בה חבש ר' נתן את השטריימל הקדוש של ר' נחמן לראשו.

חסידי ברסלב קדמונים אמרו על סיפור זה: שבת ר"ת 'שטריימל ב'מקום ת'פילין', על התפילין נאמר: 'וראו כי שם ה' נקרא עליך ויראו ממך', וכך גם על השטריימל של שבת העומד במקום תפילין.

מ אז ומעולם התנהג מוהרנ"ת – הלא הוא ר' נתן מברסלב זיע"א, בענוות חן. אפילו שטריימל לא היה לו, בקסקט פשוט היה נוהג להשתמש. סובביו שהעריכו אותו וכיבדו עד למאד לחצו עליו תמיד לקנות שטריימל מכובד, אולם הוא בשלו לא הסכים.

פעם אחת קנו לו במתנה שטריימל, והוא בתגובה אמר: וכי רוצים אתם שאשים את כל הסכינים והחרבות על ראשי!

לא עברו ימים מועטים והשטריימל נגנב. משגילה זאת ר' נתן שמח על כך מאד.

שטריימל נוסף היה לר' נתן, היה זה השטריימל של רבו הגדול ר' נחמן מברסלב, שטריימל שעבר אליו לאחר פטירתו. אולם את השטריימל הזה לא החזיק ר' נתן מעולם להלביש על ראשו, היה זה עבורו שטריימל קדוש אותו לא מלבישים.

בימים הנוראים, מסיבות שאינן ידועות, היה נוטל את השטריימל בכיסו ומחזיקו שם למשך כל התפילות.

פעם אחת בלבד חבש ר' נתן את השטריימל לראשו, היה זה בעת מקרה שאינו שגרתו כלל וכלל ועליו נקרא בסיפור הבא.

...

הקלויז היה מלא מתפללים, בפנים אווירת אש קודש, כל אחד שקוע בסידורו כשהוא מסדר את מילותיו לפני אביו שבשמים.

אווירת הפחד והרעדה ניכרים מכל פינה, אולם מאידך אין זה פחד מהסכנה הקרבה, אלא זהו פחד המעורב ומהול ברגשות

שמחה. אין זה יום רגיל, ביום זה כל באי עולם עוברים לפניו כבני מרון, ביום זה כלל ישראל ידיונים, אחד רועדים וחוזלים מיום הדין אולם מאידך סמוכים ובטוחים שיעשה להם, והשמחה הזאת גורמת ללב של כל יהודי לעלוץ ולשמוח. שמחים שיעשה להם נס, שמחים בהמלכת הבורא, שמחים בתקיעת השופר ובזכייתם הגדולה להיות בנים של בורא עולמים.

כל זה היה בפנים, מבעד לחלונות הסגורים והמוגפים בתריסי הברזל. זר כי היה עומד במקום בטוח היה כי נגזרה גזירה מעת המלכות שלא להתפלל ומפני כך התריסים סגורים והחושך שורר בכל מקום מלבד בסמוך למספר אבוקות המאירות את החשכה.

אולם לא כן הדבר, אמנם נגזרה מעין גזירה, אך לא על ידי מלכות הרשעה כי אם על ידי יהודיים מתנגדים. מספר יהודים שהתנגדו מאז ומכבר לתורתו של רבינו החליטו באותו ראש השנה לבוא לקלויז החסידים באומן ולהצר את צעדיהם של אלו החפצים להתפלל בקיבוץ הקדוש יחדיו.

במקום לשמוע את תקיעת שופר ולהתפלל על כל השנה העתידה, במקום להמליך את הבורא ולזמן מה להתנתק מהבלי העולם הזה, מצאו להם אלו תעסוקה

עונ וצונע. קבור של ר' נתן מברסלב

התווכחו ביניהם איש חסיד ואיש מודרני שנטה להשכלה, כיצד ראוי ליהודי להתלבש. החסיד טען כי ראוי ללכת בפאות ארוכות ולהתגאות ביהדות, ואילו האיש המודרני טען כי ברחוב צריך להתלבש כמו כולם. הוויכוח הסתיים כאשר החסיד טען טענה ניצחת, טענתו הייתה כי בוויכוח זה יכריע המשיח על פי הלבוש אותו ילבש, אולם זאת ברור כי הוא החסיד לא יפסיד, שהלא גם אם המשיח יבוא ללא פאות ארוכות, מיד כשיבחין בו ייקח מספרים ויגזור את פאותיו ויראה כמו שצריך, ואילו אם המשיח יבוא בפאות ארוכות, זמן רב ייקח לאיש המודרני לגדל את פאותיו...

פ עם נסע ר' אייזיקל חריף בעגלה. העגלון שהיה איש כפרי נבער ראה לפניו רב גדול והחליט להטרידו בשאלות שונות ומשונות. באחת משאלותיו שאל: מפני מה זקוקים אנו לשני משיחין, משיח בין יוסף ומשיח בן דוד, וכי אין בכוחו של משיח אחד לגאול את ישראל מהגלות? השיב לו ר' אייזיקל: בוודאי, בכוחו של כל משיח לגאול את ישראל בפני עצמו, אלא שמשיח אחד מגיע בכדי לגאול אותנו מהגלות והמשיח השני מ'בעלי עגלות'...

...

בדרך צחות סיפר האדמו"ר מקלויזנבורג, כי פעם

ניצוץ לשבת

מתוך גליון 'ניצוץ', מגזין הלב לכל המשפחה

הבטחתי ונושעתי

כי הדמות אותה לא פגש מעולם אשר מושבה אי שם בסמטאותיה של ירושלים, דמות טמירה היא וקדושה מאין כמותה.

מיד אחרי חתונתו מונה הרב רבי צבי אריה לרבה של קהילת "צעירי ישראל" בקורני-אילנד שבניו-יורק, קהילה יהודית גדולה ואומנם, אך למעשה רבי צבי אריה, שהיה יהודי אדוק המקפיד על קלה כבחמורה, היה נדמה בעיניהם לרב 'מחמיר' מיד.

באחד הימים, אחרי שעבר מספר התנכלויות מצד ראש הקהל האחראי על התנהלות בית הכנסת, ניגש אליו רבי צבי אריה בהצעה מפתה, כי אם ישלח תרומה של מאה דולר עבור חסידי ברסלב בארץ ישראל הוא מבטיח לו כי הוא יוושע בבן זכר אחרי שנים שלא זכה לפרי בטן. ראש הקהל הסכים מיד.

רבי צבי אריה נטל את שטר הכסף וצירף אותו עם מכתב לרבי אברהם בו סיפר כי הבטיח לתורם בן זכר. "אז כבר הכרתי את גדולתו של ר' אברהם" סיפר לימים. "סמכתי עליו כי הברכה שלו יכול להושיע מיד, הרגשתי שאני יכול להבטיח ללא חשש". רבי אברהם החזיר לו מכתב בו כתב "כך יהיה". מיותר לציין שבחלוף שנה נולד בן לראש הקהל.

(מגזין "ניצוץ" חשוון תשפ"ג)

נתיים קודם לכן, בשנת תש"ז, קיבל רבי צבי אריה את הצוואה שהוליכה אותו לעבר המטרות אותם מילא בחריצות כל חייו. הייתה

זו תקופה קצרה לפני הסתלקות אביו הרה"ח רבי ישראל אבא רוזנפלד, מתלמידיו המובהקים של הרה"ח רבי אברהם שטרנהארץ, נשיא חסידי ברסלב באמריקה ומי שהצליח לארגן סכומי כסף גדולים ולשלוח אותם בקביעות לרבו עבור עניי וחולי חסידי ברסלב בארץ הקודש.

באותם ימים קורא רבי אבא לצבי אריה בנו הצעיר, ומבקש ממנו להמשיך בדרכו. הוא סיפר לו על גדולתו הטמירה והנשגבה של רבו רבי אברהם שטרנהארץ, ועל המשימות החשובות שיש לו כאן באמריקה בסיוע עבור קהילה הקדושה של חסידי ברסלב בארץ. רבי צבי אריה, שכל חייו ראה את מסירות נפשו של אביו ואף היה בקיא בעצמו בספרי רבינו הקדוש, הבין את החשיבות של הסיוע לאנ"ש

וקיבל על עצמו מיד כי ככל אשר עשה אביו יעשה גם הוא.

מיד לאחר פטירת אביו, המשיך רבי צבי אריה את חלופת המכתבים הקבועה עם רבי אברהם. ככל שחלף הזמן הוא הבין מדוע היה אביו מקושר בכל ליבו לרבו הנערץ, הוא מגלה את גדולתו של רבי אברהם, הוא מבין

סמכתי עליו וידעתי שהברכה שלו יכולה להושיע. ר' אברהם שטרנהארץ

פתגם השבוע

ילדים אוהבים מחמאות

להצלחת ולרפואת הרב אליעזר בן עטיא שליט"א

נתן בת-שבע ואדל בת-דבורה ציפורה רחמים לכל הישועות

העלון נתרם השבוע

להצלחת משפחת אוקן

להצלחת משפחת שרון

להצלחת משפחת שילר

להשכרה בכל יום בשעות הערב

בית מדרש מתאים לאירועים קטנים באזור מאה שערים

עזרת גברים ועזרת נשים בנפרד לפרטים: 054-8475902

חסידיים ואנשי מעשה

מאורעות • תקופות • גדולי הדורות

שנת: תק"ח - תק"ס • אזור: מעוז'בז' - סדילקאב • תקופה: עת הפציע והתפשט אור החסידות בעולם.
אישיות: ר' משה חיים אפרים מסדילקאב • מחבר ספר: 'דגל מחנה אפרים'

ר' משה חיים אפרים מסדילקאב • בעל ה'דגל מחנה אפרים'

פרק ה' • בצלו חמדת

היה זה באחד מלילות הסדר, כאשר היסב ר' אפרים אצל סביו ועודנו נער צעיר. לפתע נשמעה קול חבטה. בני הבית יצאו לחצר ולחדרתם גילו שקית בגודל אדם שהושלכה לחצר, מיד במקום הבינו את מה שעתידי לקרות בשעות הקרובות. פתחו את השקית ואכן גילו כי צדקו, בפנים הייתה גופת אדם, הגופה הייתה חמה וניכר היה כי ממש בשעות האחרונות נרצחה. החשש והחרדה מפני הבאות היה גדול, ברור היה כי מדובר בעלילת דם וכי עוד שעה קלה יבאו השוטרים לחפש את הגופה על פי הנחיתים של אלו שזרקו אותה. בלית ברירה עצרו את הבעל שם טוב באמצע עריכת השולחן ושאלוהו מה לעשות.

הבעש"ט לא נבהל, רק פנה לנכדו אפרים שישב בסמוך אליו והורה לו ללכת לגופה ולומר לה כי ישראל בעל שם מצווה עליה לחזור לחיים ולבוא אליו. ואכן כך היה, כעבור דקה חזר ר' אפרים מלווה בגוי מגושם. ציווה הבעש"ט לבני הבית להביא מלבושים ראויים ולהלביש את הגוי שחזר לחיים. לאחר מכן הורה לו הבעש"ט לשבת במקום ולהתנועע כמו כולם מבלי שיוציא מילה מפיו. ואכן כך עשה הגוי שחזר לחיים.

כעבור שעה קלה פרצו השוטרים אל הבית וחפשו בכל מקום אחר הגופה תוך שהם לא מבחינים כי האיש אותו מחפשים יושב לפניו ונראה כאחד היהודים. לאחר זמן מה התייאשו השוטרים ועזבו את המקום. או אז הורה הבעש"ט לגוי ללכת לחצר ולשוב אל עפרו, ואכן כך היה. לאחר מכן, במוצאי החג, הלכו והטמינו את גופתו.

ביד רמה

עד כמה העריך הנכד ר' אפרים את סבו הבעש"ט הקדוש אין צורך לתאר, שהרי התנהג אליו כמורה דרכו בכל ענין וענין כשהוא ממשיך ללכת בדרך אותה טווה ויטס. נביא כאן רק מימרא אחת המובאת בפרשת בשלח אותה אמר על סביו:

'ובני ישראל יוצאים ביד רמה', 'ותרגם התרגום: יוצאים בריש גלי'. 'בריש' בחילוף האותיות עולה הר"ת של ר' ישראל בעל שם, כי על ידו יפקון מן גלותא.

אוי הדבר להקדיש פרק שלם ואף יותר מכך על הקשר המיוחד שהיה בין הבעש"ט הקדוש לבין נכדו ר' אפרים, קשר שיש בו יותר מחביבות של סב לנכד.

לטייל בתורתו

בצעירותו, עוד בטרם הגיעו לגיל מצוות, קיבל את דרכי החסידות ישיר מסבו הקדוש. בתחילת דרכו בעודו צעיר לימים, סטה מעט מלימוד החסידות והיה מתמיד רבות בלימוד הגפ"ת. הבעש"ט כראות את נכדו שלא עוסק דיו בדרכי החסידות הצטער מכך והיה מבקש ממנו לצאת לשדה לטייל יחדיו. אפרים הצעיר, מחמת כבודו של סבו שתק וקיבל, אולם היה נאנח רבות על ביטול התורה הנגרם מחמת כך.

מטבע המציין את דמותו של הבעש"ט הקדוש

באחת הפעמים פגשו ביהודי מתמיד גדול, פנה אליו הבעש"ט ושאלו: מה מעשיכם? השיב האיש: כל ימי בלימוד תורה. נאנח הבעש"ט אנוחה גדולה ואמר: חבל שאינני יכול להתמיד בלימוד התורה כמו אותו האיש, וזאת מחמת דבקותי הגדולה בבורא. דבריו של הבעש"ט חדרו לליבו של אפרים הצעיר, ומני אז החל לדבוק יותר ויותר בדרך החסידות.

סיפורים שונים אודות הבעש"ט הקדוש, סיפורים שמעולם לא היינו שומעים עליהם אילולא נשמעו ועברו מפני ר' אפרים אשר היה עד יחיד להם, וכדוגמת מה שסיפר, כי שנה אחת במוצאי ראש השנה פנה אליו הבעש"ט ואמר לו: אספר לך כיצד צורתו של הדין בבית דין של מעלה. עומדים שם לפני המלך המשפט אבות העולם... ומגיעים זכויותיהם של ישראל וגם משה רבינו ע"ה עומד שם והוא כמו סרסור פונה אנה ואנה ומכניס הזכויות בחכמה ובמחוג שלא יבאו המקטרגים והעוונות חס ושלום...

מחייה מתים ברחמים רבים

אחד מסיפורי המופת עליהם העיד ר' אפרים בעצמו כיצד ראה את הבעש"ט מחייה מתים פשוטו כמשמעו, ולא זו בלבד, אלא אף זכה באותו מעשה להיות שליח לדבר מצווה, ובכוח אותו העניק לו סביו החייה הוא בעצמו את המת.

תורה דיליה

'וילקט יוסף את כל הכסף הנמצא בארץ מצרים ובארץ כנען בשבט אשר הם שוברים'. באלרמה על כל הכיסופים והחמדות דקלקול הנעשים מהשבירה, שאותם ליקט יוסף ואסף ותיקנם והעלים לשורשים.

חכימא דיהודאי

ר' אפרים החזיק בידו פתקא שקיבל מסבו ועל ידה פעל ישועות. פתקא זו נפלה משמים ובה נכתב כי מט"ט שר הפנים מסכים עם דעתו של הבעש"ט וסוכתו כשרה, וזאת כנגד המתנגדים שטענו באחת השנים כי סוכתו פסולה.

בית הדין פועל במסגרת חוק הברורות (תשכ"ח) ליישוב סכסוכים כספיים על פי דין תורה שמטרתו לספק צדק מהיר ונגיש.

בית הדין חותר לפשר בין הצדדים ברוח טובה לשביעות רצון בעלי הדין. כמו כן עוסק בית הדין בתביעות נזיקין, נזקי שכנים, סדרות עיסקית, גישור בין אדם לחברו, הסכמי גירושין, היתרי עסקה, עריכת צוואה עפ"י ההלכה והחוק (בתשלום סמלי).

הפניה אינה כרוכה בתשלום | 079-6976396

בית הדין למומנות "נחלי המושפט"

בית דין אחזיק לדין מומנות נאות מענה מקצועי ועל ע"י דיינים מומחים ומומנים

ברשות האב"ד הגאון הרב שלמה סויסה שליט"א הגאון הרב שמואל שטרן שליט"א (מר"ד מ"ז, ראש ישיבת נחלי נצח)